

Ο Τουρκικός επεκτατισμός και οι επικίνδυνες ψευδαισθήσεις μας.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας.

Κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια διαπράχθηκαν σοβαρά λάθη από ορισμένους Έλληνες πολιτικούς και διανοητές, τα οποία αποθράσυναν την Άγκυρα και έριξαν νερό στον μύλο της τουρκικής επιθετικότητας. Καλό θα ήταν να συνειδητοποιήσουμε αυτά τα λάθη για να τα αποφύγουμε στο μέλλον.

Λάθος πρώτο. Η θεωρία ότι όσα λένουν οι Τούρκοι απευθύνονται στο εσωτερικό ακροατήριο. Άποψη η οποία κατά κόρον αναπτύχθηκε από Έλληνες διαμορφωτές της κοινής γνώμης και τελικά αποδείχθηκε απαράδεκτα καθησυχαστική. Η πράξη απέδειξε ότι όσα λένουν κατά καιρούς οι τουρκικές ηγεσίες, πολιτικές, στρατιωτικές, διπλωματικές κ.ά., μπο-ρεί εν μέρει να αποσκοπούν σε εκτόνωση εσωτερικών προβλημάτων, αλλά ταυτοχρόνως εκφράζουν σαφή και ουσιαστική απειλή προς την Ελλάδα. Τα Ίμια, οι παραβιάσεις του εναερίου χώρου μας, οι προκλητικές επισκέψεις Τούρκων αξιωματούχων στη Θράκη, οι πολυδάπανοι τουρ-κικοί εξοπλισμοί, η επιμονή για διατήρηση τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο και πολλές άλλες ενέργειες έχουν στόχο τον Ελληνισμό. Το 1955 κάποιοι πίστευαν ότι οι σειρήνες του εθνικισμού είχαν μόνον εσω-τερικούς παραλήπτες, αλλά τελικά την πλήρωσε ο Ελληνισμός της Κων-σταντινουπόλεως με το Σεπτεμβριανό πογκρόμ!

Λάθος δεύτερο. Η ψευδαίσθηση του εξευμενισμού η/και εξευρωπαϊσμού του θηρίου. Επί κυβερνήσεως Σημίτη αναπτύχθηκε και υλοποιή-

θηκε αυτή η εσφαλμένη πολιτική, η οποία διακηρύσσει ότι με ελληνικές υποχωρήσεις αφ' ενός και προωθώντας την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας αφ' ετέρου θα καμφθεί η επιθετικότητα των γειτόνων. Τελικά συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Οι υποχωρήσεις της κυβερνήσεως Σημίτη στα Ίμια (1996) και στη Μαδρίτη (1997) πέρασαν το μήνυμα στους Τούρκους ότι είμαστε αδύναμοι και συνεχώς θα υποχωρούμε. Τώρα εξ άλλου γνωρίζουμε ότι η Ευρώπη δεν επιθυμεί την πλήρη ένταξη της Τουρκίας. Η Γαλλία, η Γερμανία, η Αυστρία και άλλα κράτη μέλη προτιμούν μία ειδική σχέση με την Τουρκία εκτιμώντας την ως μία μεγάλη αγορά. Αλλά δεν θέλουν να εντάξουν στην Ε.Ε. μία πολυάριθμη χώρα με αυταρχικό καθεστώς.

Λάθος τρίτο. Η υπερβολική εμπιστοσύνη στην οικονομική διπλωματία. Καλή είναι η εξωστρέφεια της οικονομίας μας και των ελληνικών επιχειρήσεων. Αλλά είναι αφελής η προσδοκία ότι έτσι θα μειώσουμε τις τουρκικές απαιτήσεις και προκλήσεις. Η Εθνική Τράπεζα επένδυσε στην FINANS BANK της γείτονος, κι όμως η τουρκική προκλητικότητα αυξήθηκε. Ο τουρκικός επεκτατισμός έχει βαθιές ιστορικές και θρησκευτικές ρίζες και δεν εξαγοράζεται με μεθόδους παζαριού.

Λάθος τέταρτο. Η αυταπάτη ότι θα βελτιώσουμε τις ελληνοτουρκικές σχέσεις αλλάζοντας τα σχολικά βιβλία Ιστορίας. Ορισμένοι «προοδευτικοί» ιστορικοί στη χώρα μας πιστεύουν ότι, αν ωραιοποιούμε τα εγκλήματα των Οθωμανών και των Νεοτούρκων και αν περικόπτουμε τους ήρωες, θα παύσουν τα ελληνοτουρκικά προβλήματα. Με ελληνικά βιβλία τύπου «συνωστισμού» η Τουρκία δεν θα αλλάξει ούτε τα βιβλία της ούτε τη συμπεριφορά της.

Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 20.10.2019

Πηγή : www.antibaro.gr/article